

EPERJESI LAPOK

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 12 K.

Félévre 6 K.

Negyedévre . . . 3 K.

 Hirdetési díj: Egyhasábos
 petilsor egyszeri hirdetése
 15 l. Közlemények sora 40 l.

**POLITIKAI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI,
 KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP**
**Az Eperjesi Széchenyi-körnek, az Eperjesi Magyar Védőegyesületnek
 és az Eperjesi Kereskedők Társulatának hivatalos közlönye.**

 Szerkesztőség és
 kiadóhivatal:

Kösch Árpád

könyvnyomdája

Eperjes, Fő-u. 59.

Telefon-szám 16.

Az élet és a háború.

Csodálatos ez a földi élet. Telve ellenmondásokkal, problémákkal, misztériumokkal. Már maga a születés és halál, az emberi életnek e két határpontja nem merő ellenmondás-e? Az egyik a pozitivum, a másik a negatívum. És nem mélységes titok-e a kettőnek egymáshoz való viszonya? Sőt ha az egyes ember látószögéből és tisztán a földi észnek, s nem a hitnek a világánál tekintjük, csüggesztően sötét titok.

Ha a túlvilági életre való tekintet nélkül szemléljük földi pályafutásunkat, kész a szatíra. Az ember, ez az arasznyi életű lény születik, azután küzd, töri magát vagyon, tudomány, művészet, dicsőség után s mire lejárt homokórája, bánatosan sóhajt fel a bölcsesség költőjével, hogy mindaz, amit átél, átküzdött, végigszenvedett, hiúságok hiúsága volt. De hát akkor mire való az egész komédia? Ha hit nélkül tekintjük életünket, ha a halállal befejezettnek gondoljuk, valóban üres szappanbuboréknak, diszharmonikus akkordnak tűnik fel az egész. Akinek nincs zenei érzéke, az egyszerűen boszankodik egy látszólag összhangtalan akkord hallatára, csak a zenei adománnyal fel-

ruházott ember várja az összhangtalan-ságra az összhangozó feloldódást. Akinek nincs hite, az megütközik az élet diszharmonijában, csak a hívő embernek ígér az ő hite — a léleknek ez a mélységes zenei érzéke — megnyugtató oldódást az örök életben.

Ezzel a hívő szemmel nézem az emberiséget is és nagyon kevés helyen értek egyet Méhely Lajosnak «A háború biológiája» című elmélkedésével, amelyben a háborút és annak létjogosultságát az embernek állati mivoltából származtatja és megállapítja, hogy háború nélkül nincs fejlődés, nincs élet.

Szerintem igenis van háború nélkül is fejlődés, élet és éppen azért a leghatározottabban elvetem Méhelynek az élettan nevében tett azon kijelentését, amely szerint a világbéke nyugalma a halál nyugalma volna s a háború a fejlődésnek csak egy lépcsőfoka. Hisz akkor Kant, az az élesesű német filozófus, aki az élő és fejlődni akaró emberiség szempontjából foglalkozott a világbéke problémájával, egy hiábavaló kérdésen törte a fejét! Igaz, hogy Kant után sok véres háború áztatta az öreg földet, de az is tény, hogy történtek olyan dolgok,

amelyek fényes bizonyosságai annak, hogy a világkére való törekvés nem hiú ábránd, nem a halál ölébe vágyakozó embernek káprázata, hanem ellenkezőleg: az élni, igazán élni, fejlődni, tökéletesedni akaró emberiségnek legszebb gondolata, álma.

Ugyanilyen magasztos eszme az a törekvés, hogy a népek viszályait nemzetközi ítélőszékek egyenlítsék ki. A hitetlenek most még megmosolyogják az eszmét és az érte lelkesedőket, épp úgy, mint ahogy az első repülőgép készítőjét lekicsinylő mosollyal fogadták a kétkedők. Kétségtelen, hogy megvalósítása ezidő szerint még leküzdhetetlen akadályokba ütközik és fog ütközni még igen sokáig, de létjogosultságában és kivihetőségében feltétlenül kétkedni annyi, mint az embernek az állatnál különb voltát tagadni. Pedig, hogy az ember különb az állatnál, mutatják vallása, tudománya, művészete, társadalmi intézményei. Ha már állat az ember testi szervezetének alapján, hát akkor kulturálatlan szelleme erejénél fogva, élete is tehát nem állatélet, hanem kulturélet. Ezt a kulturéletet, amely nem annyira a közgazdaság és a technika káprázatos termékeiben, mint inkább a tudomány mélységeiben, a vallásnak

TÁRCA.

Költő és kritikus.

— 1915. —

Magambamélyedten, halkan,
 Kis, meghitt, baráti körnek,
 Egyik versemet szavaltam:

Ki adhatna nekem . . .

Talán erőm, talán gyöngeségem,
 Hogy magamnál nagyobb urat,
 Nem ismerem se földön, se égen.
 Földi féregben urat csak a szolgálát,
 Istennek pedig, ha — a lét csodáin át —
 Szemébe is nézhetek,
 Miért vizsgálgatnám az — égi oldalát?

Címer? Családfa? Kutyabőr?
 A «felső tízezer»? A «született nemes»?
 Humorban, Cervantes könyvével
 Góta Almanachja, sikerrel versenyez.

Ki adhatna hát nekem címet,
 Kitüntetést avagy rangot,
 Anélkül, hogy lelkem minden tornyában
 Félreverte a harangot
 Az *Ember-méltóság és a Potta-góg.*

Elhallgat a lantos s a kritikus,
 Kardját büszkén csörrentve lép elő:
 — Mit tudsz te még címről, rangról,
 Te szegény, jó, öreg — népfelkelő?
 Majd ha a válladon angyalbőr feszül
 És felvarrják rá a legelső csillagot . . .
 Olympi gógjében a «frajter úr»
 El se hiszi majd, hogy ilyet is írhatott.

Szól s Napoleonként fonja a két,
 Izmos karját keresztbe a vén kritikus:
 A fiatal, rózsásarcú kadét.

Hódinka Tivadar.

Sátáni bál.

A Kárpátok csavargó, kígyózó hegyláncai között történt az esemény; nem messze a duklai szorosától: télen. A magyarok és az oroszok a lövészárkokban feküdtek és lövöldöztek egymásra. Hideg, szeles, téli idő volt. A hosszú, egyhangú, testet szibbasztó, vért megfagyasztó fekvést a magyar katonák végre is megunták és rohamot intéztek az oroszok ellen büszkén, vadul, dacosan. A dolog teljesen magától értetődő volt: alattuk piszkos, havas sártömeg feküdt, a levegő körülöttük puskaporszagú volt, a fülük zúgott a folytonos fegyverropogástól, a lábuk teljesen át-

volt fagyva és olyan éhesek voltak, mint . . . mint — no, mit is mondjak —, mint az élelem után sóvárgó fakó keselyűk. Igen, ők elhatározták, hogy sturmot intéznek és megleckéztetik a pimaszokat, hiszen már — elvégre is — elég volt a komédiából! . . . Szuronyt szegezve rontottak előre . . . Az oroszok tüzeltek egy darabig a lövészárkokból — és pedig elég sikeresen, mert néhány baka végigesezt a havas földön . . . A bajtársak most ügyet sem vethettek rájuk: tovább szaladtak a lövészárkok felé . . . Ilyen jelenetet ritkán lát az ember életében: az összbenyomás fenséges érzelmét keltett a szívből, mely Berzsenyi szavát juttatja emlékezetünkbe: «Nem szül gyáva nyulat Nubia párduca!» A látvány megkapó volt: A magyar katonák fehéren szaladtak előre; olyanok voltak, mint a föld, mint a tájék: havasok, jegesek . . . Mintha csak fehér hölgyeket látott volna az ember, kik bálba mennek, egy farsangi bálba! . . . Valóban, a csatatér egy nagy bálteremhez hasonlított: a zene sem hiányzott, a tánc, a csókolózás sem, később a villanycsillárok, lampionok sem . . . Egyszóval minden volt, ami egy bál kellékeihez szükséges: még valami pezsgő is: kiomló, piros katonavér! . . . Az ég tiszta volt, de a szél erősen fúj hidegen, metszőn. Néhol még forgószelek is keletkeztek és az apró, hatszögletű hókristályok úgy repültek a levegőben, úgy táncoltak, úgy forogtak, mint a ringispil, mint az autó kereke. A szél pedig olyan érde-

elket tápláló tanaiban, a művészetek szívhez szóló alkotásaiban és legfőképpen a mindeneket összeforrasztó altruizmusnak erkölcsi magasságában nyilvánul meg, nem szabad az állatélettan egyoldalú és hamis tolvajlámpájával nézni, hanem a lélektannak, erkölcstannak és a filozófiának az egész embert beragyogó világánál kell azt figyelni.

Tagadhatatlan, hogy a földrajzi szétkülönülésnek nevezett fejlődési törvény szerint, amelynek alá van vetve az ember is, ugyanegy faj egyénei különböző földrajzi tájakon más és más bélyegeket öltenek s utóvégre is idegenül állnak szemben egymással, sőt később ellenségekül fognak egymással szemben állani. Azt sem lehet tagadni, hogy a fejlődési törvénynek ezen szétkülönítő ereje nagy akadálya a népek és nemzetek testvériesülésének. Ámde az még kétségtelenebb, hogy amilyen mértékben elválasztja, elidegeníti egymástól sokszor az egy tőből fakadt népeket a földrajzi elkülönülés törvénye, éppen olyan, sőt sokkal nagyobb mértékben forrasztják őket össze a közös vallás, a közös tudományos igazságok, a közös eszmények kultusza. Ilyen közös eszmény pl. a szabadság. Ha ez így nem lenne, akkor a mi Petőfink nem rajongott volna a világszabadságért. Aki erről tudomást nem akar venni, az vagy annyira elfogult, vagy mesterségesen szítja magában és másokban a faji ellentéteket és nem méltó az igazi kultúremler elnevezésre, mert az igazi kultúremler élete nem egyéb, mint állandó haladás a közös emberi ideálok felé.

Hogy az emberiség ebben az irányban is halad és nem csupán az állatélettan törvényei szerint, mutatják a békekonferenciák, a Nobel-díjak, a világszabadságnak és a világbékének ezek a biztató

fecskéi, amelyekről sem az ó-, sem a középkor nem tudtak semmit. Ezek az újkor huszadik századának szülöttei és mutatói az emberiség emberibbé válásának. Ez az emberiség fejlődésének igazi útja. Erre az útra tekintve, nem tudom megérteni a háborúnak ilyen magyarázatát, amely minden háborúnak szülőökát a birtokháborításban keresi és azt mondja, hogy az életérdekeiben megtámadott nép tulajdonképpen otthonának, otthoni kényelmének, örömeinek és kedvteléseinek védelmére nyúl fegyverhez.

A háborút tisztán anyagi érdekből csak az származtathatja, aki az emberben csak állatot lát. Igaz ugyan, hogy az eddigi háborúk legnagyobb részének ilyen birtokháborítás volt az oka. De gondoljunk a svájci szabadságharcra és a többi szabadságharcokra, s belátjuk, hogy az ember nemcsak anyagi, hanem etikai motivumból is szokott fegyvert ragadni. Mert mi a szabadság? Nem a megszokott kényelem, kedvtelések, hanem a közös nemzeti hagyományokon nevelkedett közös gondolkodásmód, törvények, intézmények és a mindezeket éltető közös nemzeti nyelv kifejlesztésének lehetősége. A világtörténelem összes szabadságharcai ennek a lehetőségnek érdekében zajlottak le. Igaz, az emberiség multjának lapjain az ilyenféle háborúk csekély számban szerepelnek és ez azt jelenti, hogy az emberiség fejlődésének eddig megtett útján nagyon kevésbé tudta a szellemi embert kialakítani magában, s annál több volt az olyan háború, amelyekben a homo bestialis tombolt a maga leplezetlenségében, de ebből még nem következik az, hogy a fejlődésnek útja ezen túl is ilyen legyen.

Azt a háborút, amelynek indító oka a rideg anyagi önzés, ez az ősi állati

ösztön, semmiesetre sem tekinthetjük az emberiség igazi életének szempontjából tökéletességi fokozatnak, legfeljebb a még mindig visszatérő állapot kényszerült kitörésének, amolyan szükséges rosszának. S ahogyan meg kell tőrünk az emberben a szellemi lény mellett az állatot, úgy kell elviselnünk az állati természet és fejlődés, sokszor visszafejlődés szükségzerű megnyilvánulását, a háborút is.

De amikor ezt tesszük, ezzel nem mondtunk még le a szellemi ember érvényesülésének szebb jövőjéről. A fejlődés deprimáló jelenségeinek megtűrése mellett ott él minden igaz ember lelke mélyén az a felemelő remény, hogy eljő egyszer és lelkünkbe piroslik az egyetemes emberi eszmények diadalának ünnepi hajnala.

Petrássevich Pál.

Sárosvármegye közgyűlése.

Sárosvármegye törvényhatósági bizottsága július 23-ikán d. e. 10 órakor tartotta évnegyedes rendes közgyűlését az ősi székház tanácstermében.

A közgyűlésen Szinyei Merse István főispán elnökölt, aki megnyitó-beszédében törhetetlen bizalmát fejezi ki fegyvereink — az igazság fegyvereinek győzelmében, melyeket diadalmas útjukban nem volt képes egy percre sem megállítani Itália megbotránkoztató, undorító hitszegése sem. Fegyvereink győzelmében egy percig sem kételkedtünk még akkor sem, midőn a háború küzdelmeinek színhelye részben atterelődött megyénk egy részére, melynek elpusztított vidékét most helyreállítani legelső, legfontosabb feladatunk. Hálásan emlékezik meg a sajtó munkájáról, mely igazán odaadó, lelkes munkájával nagyban megkönnyíti nehéz feladatunk

készen fűtyölt, a katonai és a gépfegyver pedig olyan meghatóan, szomorúan tercelt, mint egy vándorcigány vézna hegedűse, kiből az érzést a rongyos ruháin keresztül beszivárgó nyomor csipdesi ki durván, parancsolóan... A magas és mély hangok csodálatos ritmusban csókolták és falták fel egymást... A forrongás még jó sokáig tartott. A hópolyhek villámgyorsan száguldoztak a hideg levegőben, a kopár faágak pedig csaknem összepofozták egymást, hogy elkaphassák a téli szélnak komoly, szerelmes csókjait; a golyók sem értek rá bámészkodni, siettek ők is tovább... Sürgős dolguk volt, amit még el nem végeztek. Már alkonyodik és még mennyi ember, mennyi ember!... Örült gyorsasággal szelték át a szürkületet; sebesen csókolták végig a hópolyheket, azután futottak tovább... A magyar katonák sem álltak, ők is szaladtak: előre, a muszkák felé. Az orosz katonák sem vették tréfára a dolgot: kiugráltak gyorsan a lövészárkokból és ők is futottak, rohantak: menekültek!

Eközben ráborult a csata terére az éjszaka. A sok apró csillag, amely eddig az égnek a kékjébe rejtőzött, kíváncsian dugta ki fejét. A távoli ének hangja csábította őket ki, melyet vígan visszahangzott vissza az erdő. A magyar katonák jöttek és magukkal hozták százhuszonöt orosz. Hogy jöttek, milyen örömmel, kacagással?! A csillagok nevettek, mosolyogtak, összesúgtak és ismét kacagtak... Még a hó is tündöklőbb volt, mint valaha.

Csak a meghalt katonák heverték fáradtan, szomorúan az anyaföldön, de ezek arcát is lassan elborította a frissen sziporkázni kezdő hó és szürke festékekkel mázolta be sírhalmukat az éjnek mindent elnyelő mogorva némasága...

Fistula Georg.

«Az egyiket a sors felemeli, a másikat porig alázza; a család büszkeségét fekete betűkkel írja be hatalmas fólíánsába és részeg ábrázattal kínálja meg selyemcukorkával azt, aki rokonságban érzi magát az akasztófával.» Ezeket a szavakat Fistula Georg mondotta. Mindenekelőtt bátor leszek bemutatni őt. Ő, kérem szépen, Fistula Georg, mozdonyvezetőből lett lókupec; különben világlátott egyén és pocakja túlelegáns. Mostan éppen dohányt szopogat, mert a fogai fájnak. A nyálat, a keserű nyálat ki szokta köpni, de ez mellékes. Egy NEUE FREIE PRESSE van éppen a kezében: szorgalmasan böngész. Valaki tán azt gondolná, hogy német származású. Pedig dehogy: ő németül nem is tud, csakis akar tudni. Már egy fél éve folyton biflázza a szavakat, mindazáltal még igen sokat nem tud, jobban mondva, igen kevés az, amit tud. De ez nem is csoda. Ő már negyvenöt éves mult február ötödikén, reggel hét órakor, továbbá ő kiszolgált katona is, exmozdonyvezető és lókupec. Amint mondtam, tanulmányozza a német nyelvet. Ő ugyanis egy fél éve szerelmes

egy német bonneba; ebből mindent meg lehet magyarázni. Azóta rab. Ketreche is van zárva: a szerelem aranyketrecébe; bilincsek is vannak rajta; de nem a kezén, meg a lábán, hanem a nyelvén: rajta lóg a német-nemtudás csörömpölő lánc. Azokat a szavakat, amelyeket nem ismer, ki szokta preparálni, hogy azután megtanulhassa őket, de ez igen ritkán sikerül... Ilyenkor dühösen vágja a földhöz a NEUE FREIE PRESSET és toporzékolva rikácsolja: «Én jó vagyok, kedves vagyok és mégis mindenütt csak a krach ér: Egyszer a vonat siklik ki, másszor a nyelvem siklik ki; egyszer a pénzemet veszítettem el, most meg aranyos cucámat fogom elveszteni. Hiába, így volt mindig e világi élet; egyszer fázott... különben én nem is ezt akarom mondani, hanem azt, hogy a sors egyiket felemeli, a másikat porig alázza; a család büszkeségét fekete betűkkel írja be hatalmas fólíánsába és részeg ábrázattal kínálja meg selyemcukorkával azt, aki rokonságban érzi magát az akasztófával.» Azután lecsillapodva, felszedegeti a német betűket és morfondirozik magában: «Gretchen nyilt szívű, Gretchen kimondhatatlan édes tubarózsa, egy ártatlan, feslő szírom; életemnek megaranyozója...» Elgondolkozott és szemei lassan könnybe lábadtak: stílyos, kerek könnyecskéket ejtett a NEUE FREIE PRESSE vezércikkére és halkán mormogta, fejével egyet biccentve: «Bizony, bizony.» Azután belenézett a szemben álló tükörbe és úgy látta, hogy ő

teljesítését a
A fővárosi lap
AZ EST — m
Pásztor Árpád
az elpusztított v
de a vidéki, fő
MAGYARORSZÁG
KASSAI NAPLO
köztek s mun
oroszújtotta v
jelzi a legjobba
szág minden re
nak felénk.

Felséges ur
hódolatunk, al
kodásunknak k
iratot intézni j
A főispán emel
hallgatta meg a
A főispán g
a közgyűlés a
át, melynek me
alispán meleg
törvényhatósági
demes tagját, B
elmult napokba
sorából.

Majd Sándor
Ghillány Imre fő
megyénkben tör
kezett meg hálás
látogatása folyo
lódásnak, melye
pusztított vidékén
Beszéde végén a
vakkal emlékeze
testében küzdő
gyűlés az alispár
elhatározta, hogy

Felolvasták F
kassai püspök kö
püspök megkösz
jának üdvözlő-so

még igazán nem
még képes hódítan
baj, hiszen azon kö
odvas fogai sem ny
él a sok fogorvos é
csak azzal bibelődik
sorokat rakjon, vagy
kireparálja és betöm
gal. Igen, ő újjászül
Madame Gretchen,
maga előtt fogja lát
meglehet az eljegyzé
talan a lakodalom
hozatni! Az igaz, ho
már az illendőséghez

... Azután boldo
fel a kék levelet, mi
be a komornája. A
tak egymás mellett:
Gretchenért ne aggó
van. Ne is keresse, me
kén, jobban mondva
tünk. Garibaldi». Fis
lokán a ráncait és o
mindenét, még ilyen
egyiket a sors felem
a család büszkeségé
hatalmas fólíánsába é
selyemcukorkával azt,
az akasztófával».

teljesítését a rekonstrukció munkájában. A fővárosi lapok, ezek között főleg az Az EST — melynek neves munkatársa, Pásztor Árpád személyesen győződött meg az elpusztított vidék új életre kapásáról —, de a vidéki, főleg a kassai lapok: FELSZÓ-MAGYARORSZÁG, FELVIDÉKI UJSÁG és a KASSAI NAPLÓ a közönség szívéhez ferköztek s munkájuknak eredményét az oroszújtotta vidék lakosságának hálája jelzi a legjobban. Szavuk nyomán az ország minden részéből segítő karok nyúlnak felénk.

Felséges urunk s királyunk iránti hódolatunk, alattvalói hűségünk s ragaszkodásunknak külső jeleiről hódoló feliratot intézni javasolt azután a főispán. A főispán emelkedett, lelkes szavait állva hallgatta meg a közönség.

A főispán gyönyörű megnyitóját után a közgyűlés a napirend tárgyalására tér át, melynek megkezdése előtt Tahy József alispán meleg szavakkal parentálta el törvényhatósági bizottságunk egyik érdemes tagját, Berzeviczy Szilárdot, kit az elmúlt napokban veszítettünk el az élők sorából.

Majd Sándor János belügy- és báró Ghillány Imre földművelésügyi miniszterek megyénkben történt látogatásáról emlékezett meg hálás szavakkal. A miniszterek látogatása folyománya azon meleg érdeklődésnek, mellyel a kormány megyénk elpusztított vidékének sorsa iránt viseletetik. Beszéde végén az alispán gyönyörű szavakkal emlékezett meg az Arz hős hadtestében küzdő vitéz fiainkról. A közgyűlés az alispán szavainak hatása alatt elhatározta, hogy a hős hadtestet üdvözlí.

Felolvasták Fischer-Colbrie Ágost dr. kassai püspök köszönőlevelét, melyben a püspök megköszöni a vármegye alispánjának üdvözlő-sorait, melyekkel I. oszt.

még igazán nem mondható öregnek, hogy ő még képes hódítani. Hogy a haja ősz, az nem baj, hiszen azon könnyen lehet segíteni; csorbás, odvas fogai sem nyomnak sokat a latban: Miből él a sok fogorvos és fogtechnikus? Nem mind csak azzal bibelődik, hogy az állkapcokra új fog-sorokat rakjon, vagy a még meglevő rozoga odvakat kireparálja és betömje valami malter szerű anyaggal. Igen, ő újjászüli magát! Mit fog majd szólani Madame Gretchen, ha majd úgy szépen, ifjan maga előtt fogja látni... Két hét múlva bátran meglehet az eljegyzés és rá egy hétre talán a lakodalom is. Még cigányokat is fog hozatni! Az igaz, hogy táncolni nem fog, de ez már az illendőséghez hozzátartozik.

... Azután boldog érzéssel, lázasan szakította fel a kék levelet, mit merengése közben hozott be a komornája. A levélben ezek a betűk állottak egymás mellett: «Tisztelt Uram! A kedves Gretchenert ne aggódják, mert már jó kezében van. Ne is keresse, mert már megszöktünk kettecskén, jobban mondva, csak tisztességesen elmentünk. Garibaldi». Fistula Georg összeszedte homlokán a ráncait és csak ennyit szólt: «Pimasz mindenét, még ilyeneket mer írni! Hiába, az egyiket a sors felemeli, a másikat porig alázza; a család büszkeségét fekete betűkkel írja be hatalmas föliánsába és részeg ábrázattal kínálja selyemcukorkáival azt, aki rokonságban érzi magát az akasztófával».

Ebjón.

vaskorona-renddel történt kitüntetése alkalmából a vármegye közönsége nevében üdvözölte.

Majd sorra került Árvavármegye közönségének átirata, mellyel az ellenség által megszállva tartott terület inségbe jutott lakossága részére 5000 korona segélyt küldött.

A vármegye közönsége leghálásabb köszönetét fejezi ki a nemeslelkű s nagyszerű adományért; érzi, hogy Árvavármegye testvéri szeretetének adta tanújelét, midőn ilyen nagyösszegű adományt utalt ki az árvamegyei inség-alapból.

A vármegye közönsége egyúttal elhatározza, hogy jegyzőkönyvének kivonatát, hálájának és szeretetének jeléül, Árvavármegye közönségének is megküldi.

Ezután Debreczen város közönségének már lapunk hasábjain ismertett határozata került sorra. A vármegye közönsége köszönő átiratában kifejezi, hogy Debreczen sz. k. város áldozatkésztségének ezen felemelő példája a legnagyobb hálára kötelezi nemcsak a segélyezendő hajléktalanokat, de vármegyénk egész törvényhatóságát is, amelynek kebelében a testvéri érzületnek ezen megható megnyilatkozása a legmelegebb visszhangra talált.

A vármegye közönsége mindezért a legmélyebben érzett háláját fejezi ki és kéri, hogy ez Debreczen város Vöröskereszt-egylete s a segélyezésben közreműködő összes tényezők és adakozók előtt is ki legyen fejezve.

Még a szomszéd Szepesvármegye átiratát olvasták fel, mellyel a megye közönségének tudomására hozza, hogy júl. 14-ikén tartott ülésében 1000 koronát szavazott meg az oroszújlta vidék lakosságának segélyezésére s a megye közönségének gyűjtése ugyancsak e célra 4930 kor. 32 fillért tesz ki. A megye közönsége a leghálásabb köszönetét fejezi ki Szepesvármegye törvényhatósági bizottságának és lakosságának nagylelkű adományáért. A testvéri szeretetnek és baráti nagyrabecsülésnek érzései, melyek a két szomszéd törvényhatóságot a századok folyamán mindenkor a legszorosabban összefűzték, új tápot nyernek e gyönyörű akció révén. A közgyűlés ezenkívül több kisebb érdekességű ügy letárgyalása után, Öfelsége éltetésével, d. e. 11¹/₂ órákor ért véget.

Kassaiak jótékony hangversenye Eperjesen.

A háború viharjárása a rendes életfolyamatoknak semmiképen sem kedvez: más mederbe tereli őket, megbénítja, vagy egészen meg is akasztja. Különösen nagy ellensége a háború a művészetnek. Nem ok nélkül tartja a közmondás is: Inter arma silent musae (Fegyverzörejben hallgatnak a múzsák). A háború durva zaja elnémítja az emberben a nemesebb, finomabb élet iránti igényeket nagy mértékben, de nem egészen. A fegyverek disharmonikus zöreje elnémítja a múzsákat, a művészeket is nagy mértékben, de nem egészen.

Amint az öldöklés kegyetlenségei közül ránk mosolyog állandóan az irgalmasság szívárványa, az ember mennyei származásának eme legszebb bizonyítéka, úgy szólal meg a pusztítás harsogó hullámverése közepette a művészetek alkotó erejének aeolhárfa. A művészetek közül a zene áll az emberi szívhez legközelebb, egyrészt azért, mert azt a legtöbbben értik meg, másrészt azért, mert a lélek hullámzásait a legközvetlenebbül tudja kifejezni. A zene terén ismét az egyházi zene áll a legelőkelőbb helyen, mert benne az emberi érzések legfenségesebbjei, az Istenre irányuló érzelmek jutnak kifejezésre. Az egyházi zenének alapvonása: a fenséges. Ez adja meg az egyházi zenének az emberre nézve mindenkor felemelő erejét. Erre az erőre szüksége van a küzdő embernek mindenkor, de különösen a megpróbáltatás nehéz napjaiban. Ilyen napokat élünk most, a népek csatájában. Ebben a válságos időben a csüggedő lelkeket az egyházi zene szeráf szárnyain Istenhez emelni nem mindennapi gondolat. S ezt a művészetszárnyon való istenhezemelkedést az irgalmasság szolgálatába állítani határozottan magasztos eszme. Ezt a nagyszerű gondolatot váltotta valóra az az egyházi hangverseny, amely e hó 17-ikén délután az eperjesi római katolikus főtemplomban a kassai püspök védnöksége alatt a sárosmegyei hadikárosultak, a tüdőbeteg katonák és a katonaszervegyek és árvák javára a legmajesztetikusabb stílusban lefolyt.

A kassai Patronázs-Egyesület rendezte, de összes pontjain ott lebegett a kassai egyházmegye fenkölt lelkű főpásztorának apostoli lángokat lehelő szelleme. Még egy lélekemelő jelenséget kell kiemelnünk. Azt t. i., hogy az irgalmasságnak és művészetnek e krisztusi frigyrelépésében arisztokráciának egy kiváló alakja, a bájos Schell Louiseanne bárónő is közreműködött, bizonyoságot téve lelkének előkelőségéről. A lélek fejedelmi mivoltának legfényesebb bizonyossága az, ha a mágnás család sarja szürke közkatona gyanánt áll be a választófalakat nem ismerő, az egész társadalmat átölelő irgalmasság munkásainak seregébe. Arisztokráciánk ilyen alkalmakkor mindig megmutatta életrealitását. Schell Louiseanne bárónő ebből a nemes fajból való vonzó jelenség, aki üde, szokatlanul erős hangjával is lebilincsel bennünket. Itt-ott csaknem férfierővel zengő hangja kifejező, színező és mindenekfelett szívből fakadóan és szívekhez szólóan meleg volt. Így csak az tud énekelni, aki megértő lelkének teljes odaadásával száll le az egyházi zeneköltő művészi intencióiba. Ilyen művészszertőt megértő meleg tónusú előadás jellemezte Hemerka Gyulának a szereplését, aki Hemerka Ulriknak «Magyarok Istene» című háborús imáját adta elő szép bariton hangján, s ez a szerzővel együttérző elmélyedés ömlött el rétháti Kövér Dezsőnek hegedűjátékán is, aki Bachnak, ennek az igazi egyházi zeneköltőnek «Air» című darabját adta elő virtuóz technikával és templomos érzéssel.

Élvezet volt meghallgatni a 34. gy.-ez. zenekarának Kuhn László mesteri vezetése mellett előadott számait: a «Krisztus hét szava» című Haydn-féle oratórium előjátékát és Rubinstein «Spheren Musik» c. művét; valamint a «Boldogasszony anyánk» c. régi magyar egyházi dalnak vegyeskari előadását.

A zenekarnak tempóban, színezésben való korrektsége bámulatos fegyelmet árult el.

Képzhetők, milyen elemi erővel hatott az ilyen tökéletes zenekarnak a női, férfi- és vegyeskarral való együttes szereplése, amikor Cherubinek «Dies irae»-jét és Hemerka Ulriknak «Mária az éj viharában» című symphonikus legendáját előadták. E műben, melynek egyes részletei ellenállhatatlan erővel hatottak reánk, fényesen oldotta meg a szerző a problémát: az elemek himnuszát a szép szűz Máriához a maga teljességében sikerült zeneileg kifejezésre juttatni. A hangversenynek

ebben a pontjában mutatkozott be Hemerka kompozitori és dirigensi kiválóságának teljességében. A bájít ezen a zenei lukullusi lakomán Kassa városának szépei képviselték ezüstcsengésű hangjukkal. Különösen a 2. pontbeli szereplésük maradt előttünk emlékezetes, amidőn az Angyalok karát adták elő tiszta csengő hangon és a legsubtilisabb dinamikával. Valóban nagy hálára köteleztek a hangverseny által felsegélyezetteknek kívül bennünket is a kassaiak, amikor eljöttek hozzánk, hogy az irtalmasság rózsáival együtt a háborúnak ebben a perzselő nyarában egy darab kikeletet hozzanak magukkal városunkba a művészetek örök tavaszából. —ch —1.

Adjunk látcsöveket katonáinknak!

Jó táveső egész csapatokat megmenthet a meglepetés veszedelmétől és az ellenség kikémlésére is a legbiztosabb segítő-eszköz!

Küldjük el távesőveinket hős katonáink számára a Hadsegélyező Hiyatal címére (Budapest, IV., Váci-utca 38. szám).

HIREK.

Vezuv.

A szivárvány-fényben táncoló kis drúadok még nem mernek pajzánkodni angyali ártatlansággal az égnek kéjkén, még nem mernek vizet méríteni a délibábnak selyemmel átszótt, csobogó vízből, hanem összebújnak, félnek, remegnek. Nem mernek a földre tekinteni, hogy napfényt varázsoljanak az erdőkre és mezőkre, hanem félnéken húzzák össze kis túll-szoknyácskáikat és gyáván néznek az őserdőnek napsugárzománczta barlangnyílása felől ki a messzeségbe.

Az egyik bágyadtan húnnya le kicsiny szempilláját és fájdalmasan, mélán néz maga elé. A másik aranypalcájával öntudatlanul betűket rajzol a homokba. A harmadik kicsiny szájacskáját «ó» betűre gömbölyíti ki, látszik, hogy az unalom öli szegénykét. Csend az egész vonalon.

A távolból rémes zúgás tör elő és remegésbe hozza a földet. A kis nimfák félnéken néznek maguk köré és melankolikus sóhajt küldenek az égnek. A vulkán fortissimóját játssza, egy cseppet ejt el az élet nedűjéből. Dühöngésre tanítja a saharai szelet, a földrengést és a mennydörgést.

Az unalom és remegés nem tart sokáig, mert az egyik angyalka egyszer csak kacagva felkiált: „Mit szomorkodunk, mit félünk? Vegyük elő a hárfákat és énekeljük el azt a dalt, amelyik a legszebb, mit eddig tanultunk, azt az istenit. Tudjátok úgye, hogy melyiket értem? Azt, amelyre a minap tanított meg bennünket Kalliope, „melyről ő azt mondta, hogy ez a huszadik század eposzi dala.“

A kis tündérek örömmel, lágyan szedik elő hárfájukat és megpendítik a húrokat. A madarak abbahagyják csattogásukat, az erdei vadak beszüntetik az egymás ellen indított örült hajszerűket és figyelni kezdenek a dalra; felhevült szívvel figyelnek.

A hangokból alakok nőnek ki, csodás alakok és a dal élni kezd.

*

Az ég tiszta, kék: nefelejtssel és ibolyával van teleszórvva. A nap az ég zenitjén tündököl. A légben mozgás, élet és boldogság. A zibongás mezején számtalan madár hallatja gondtalan dalát. Minden úgy lüktet a halhatatlanság mezején, minden vigad a zenélő élet-mámorban. Mindez csak néhány percig tart, mert a nap korongja hirtelen elmerül egy ismeretlen semmiben, távolról dühöngés zaja hangzik. Minden eltűnik az égről és homályos csend húzza be lassan mindent elnyelő fátyolával a halhatatlanság gondtalanságát.

Észak, kelet, dél és nyugat felől gömbök kezdenek feltűnedezni, amelyek különböző színekben ragyognak. Mindegyik magán viseli nevét. A fekete, kolosszális betűk messzire sötétlenek. Az északon ez áll: *Alávalóság*, a nyugaton: *Nyegleség*, a keleten: *Arcatlanság*, a délin: *Gasság*. Közös gyűjtőnevük is van. Együttvéve kezdőbetűikről: **Anyagnak** nevezik a négy gömböt.

Az égnek meredekjén pedig három magános csillag tündököl messzire ragyogó fényvel. Szerényen világítanak be a sötét éjszakába. Valami csodás adomány birtokában lehetnek, mert amint kirezdülnek az éj mélységes tengeréből, melegséget, békét sugároznak ki.

Fejük felett egy-egy dicskoszorú lebeg:

Égi virágokból szótt apró kis szivárvány. Az egyik csillagnak a neve: *Erény*, a másike: *Rend*, a harmadiké: *Önszertelenség*. Közös nevük kezdőbetűikről: **Erő**.

A négy gömb gyorsan mozog a zenit felé. Zúgva, haragosan jönnek, villámokat szórnak, dörögnek.

A csillagok kilépnek a tejutas tengerből, lerázzák magukról a kékeszöld színekben játszó harmatcseppeket és védelmi állásba helyezkednek.

Az égen bengáli tűzek gyulladnak ki. A négy gömb és három csillag véres tusába kezdenek. A vér habzó hulláma belevegyül az éjszaka koromjába. A sírás, kiabálást, zengést, zúgást pedig elfojtja, elnyeli, megsemmisíti a harci vulkán sárgás, piszkos-veresen folyó, perzselő, mindent szerterombolni akaró mérge. A villám nyilai egymást keresztezve sietnek a megzavart életforrásokba, belemerülnek halált lehelve a csillagok, ragyogó számszámokba, paizsokba, húsba, vérbe.

A kihulló vércseppek beleesnek a harc tajték-hullámaiba és mint üstökösök száguldanak tova, mint hulló csillagok. A harc sokáig tart.

Kelet felől hajnalodni kezd. Az egymást korbácsoló lángnyelvek lassan visszahúzódnak kardhüvelyekbe és még utoljára végigcirógatják a romokat. A pirkadat kiemeli fejét a hegyek mögött elterülő óceánból és bepermetezi az égő, füstölő romokat.

Az *anyag* ott hever némán, erőtlően, megtörve, meghalva.

Az *erő* pedig útra kel és új életet lehel megzavart boldogságába.

*

A százados tölgyeket rejtő erdők ölén a kis tündérek letették búvós hangszereiket, megkönnyebbült lélekkel csókolták meg a béke első napsugarát és ismét gondtalanul repültek az égnek azurjába, a fellegek ezüstpatákkal kivert szikla-tömbjei közé. *Ebján.*

A példák hatnak.

A háború sötétségében folyton új fáklyalángok lobbannak fel, hogy lassan-lassan végigmelegítsék az elhagyott tájakat; folyvást új életerők hatolnak be a kihűlt, széttroncsolt családi hajlékba, hogy ily módon új élet fakadjon a mogorvaság árnyékában.

Az alvidéki városok (megyék) segélyakciójáról van itten szó.

Ha az újságok hasábjaira esik tekintetünk, lehetetlen, hogy ne vennők észre, hogy Debreczen példája nem áll egymagában, hanem tovább hat, tovább hevít. Az áldozatkész városok száma egyre nő. Ezek mind pástortüzet akarnak bevinni a felvidéki zord éjszakába: a magyar lelkelet pástortüzet, melynek hivatása lesz beszélni a magyar áldozatkész szeretetről, mikor már csak távcsövekkel fogják nézni a jelenkor dicső eposzát, mikor új emléktáblákat fognak letenni az elöregedett, korhadat katonasírkeresztek helyébe, s melynek hivatása lesz beszélni azon érület- és gondolatrítmusról, mely a rónát és a bércelet páratlanul édes szimfoniában csendíti össze.

Igen, az áldozatkész városok száma már növekszik. A Felföld megráncigált, szertedült részének fekete fátylai között hét csillagnak a fénye kezd

lassan átszüredezni: Debreczen, Szeged, Kolozsvár, Szabadka, Pécs, Szombathely és Nagyvárad áldozatkészének csillagfénye.

Újabban egy megye is segítő kezekkel iparkodik a segítő sorába állani: *Pékésmegye*. Örömmel üdvözöljük Őt is a gárdában annál is inkább, mert tudatában vagyunk annak, hogy az összegyűlt pénz nemcsak a búsan zengő szalakat szedi ki a szívből, hanem — erkölcsi energiával rendelkezve — lelkesedést teremt a magyar szóért, magyar szívért, a magyar Honért a tótajkú lakosság körében.

A főispán Eperjesen léte idején csak d. e. 11–12 óra között fogad magánfeleket.

Segélyakció. Az oroszújtotta vidék lakosságának segélyezésére megindult akció segélyalapja e hó 24-ikén hatalmas összeggel szaporodott. Br. Ghillány Imréné, a földművelésügyi miniszter neje 10,000 koronát adott át Szinyei Merse István főispánnak, melyet ő gyűjtött.

Dr. Fischer-Colbrie Ágost kassai püspök — az apostoli lelkű főpap — 874 kor. 68 fill.-t küldött a főispánnak, mint a Kassai Kath. Patronage Egyesület által Eperjesen rendezett egyházi hangverseny tiszta jövedelmének kétharmad részét. Egy harmadrészt a patronage-egyesület a hadi árvák javára fordított.

E 874 korona 68 fillér fele, vagyis 437 kor. 34 fillér a segélyakció alapját illeti, másik fele az eperjesi Tüdőbeteg-szanatórium Egyesületet.

A bártfai határrendőrség 60 korona.

Gróf Ambrózy István 2000 korona.

Berzeviczei kör körjegyzőjének gyűjtése 244 korona 50 fillér.

Dr. Sztelho Zoltán 20 korona.

Wittenberger Aurél 20 korona.

Kitüntetés. A király *Kertész* Jenő m. kir. csendőrszázadost, szakaszparancsnokot, az ellenséggel szemben tanúsított bátor magatartásáért «Signum laudis»-sal tüntette ki.

Felügyelői szemle. *Fery* Oszkár cs. és kir. vezérőrnagy, a magyar szent korona országai csendőrségének helyettes felügyelője, a napokban szemlét tartott az eperjesi csendőrszárnyparancsnokságon s a tapasztaltak felett a legteljesebb megelégedését fejezte ki.

Debreczen — Eperjes. Ki gondolta volna néhány év előtt azt, hogy a Felföld valamikor az Alföld meleg szívében fog örömkönnyekeket sírni; ki hitte volna csak néhány hónap előtt is, hogy a Felvidék nagyobb kincset fog kapni, mint amelyet elvesztett, mert birtokába jutott egy olyan szellemi közösségnek, melyből feltétlenül ki fog hajtani a jövőndő, boldogabb kor virága, a jövőndőnek gyors haladást, megértést, rohamos elmagyarosodást hozó derűs kikeletje. Ki hitte volna, hogy egy kedves emlékekkel többje lesz Eperjesnek is: egy kedves távirattal, mit a debreceni polgármester menesztett a mi polgármesterünknek, közvetve pedig városunk közönségének. Ki hitte volna, hogy *Márk* Endre debreceni polgármester, visszatérve felvidéki útjáról, még otthonában sem feledkezik meg városunkról, hanem megegyeszer búcsút veszen táviratilag is, mely búcsúszavában örömet és hálás köszönetét fejezi ki „szép, történelmi emlékekben gazdag, gyönyörűen fejlődő és előzékeny városunkban“ ért fogadtatásáért. — Ki hitte volna mindezeket!

Művészeltekhez! Mindazokat, akik a *Rajztanárképző Főiskolába* akarnak lépni és sikerrel előkészülni a háromnapos felvételi vizsgára, vagy pedig akik mint dilettánsok akarnak a rajzban oktatást nyerni, szívesen előkészíti *Bálint* Géza, a *Rajztanárképző Főiskola* kiváló növendéke. Lakcíme: B. G., Tompa M.-u. 19.

Halálozá
dombi g. kath. sikeres tanítói 14-ikén a mene elhunyt Rózsad jára Polivka Jár az ottani tanító szeretet gyűjtése

Július 18-ikén életének 58. évében

Orosz fo
hermányi ág. h. a 9-ik honvéde apródja, a küldöttéret követő 28-ika körül or

Használjunk

A Katona
látogatják a ka tevékenységet magyar könyve hogy a liszta telj kisebb-nagyobb elzárkózni ebben működését min sító közönség p mányokat kitől honában» vessz

Nyilvános
sújtotta sárosvár tak: Gálffy Igr kor.-t.; Kurimsz és Lászka közsé József alsósebesi ség részéről 35

A nyári hó
a csecsemőre n több esetben eg hiányzik. Adjon gyermeklisztet, ről-nemzedékre bevált, s azáltal magát, hanem k gyönyörködheti nal teljesen díj Wien, I., Biber

Olvasóink
utolsó oldalán

A keresk.
A kassai keresk azokkal, akik r lésevel vagy ela rálásról szóló r telesek készletű pont részvényt szükséges nyor mely levélbeli kellő mennyisé érdekelteknek. közlönye közö német cégekne szeptember 27- helyeztettek. A osztráknak jelze összeállítatván küldetett. Errő kamara azzal é sor s a benne f a kamara hivat iparkamara kö cséplőgéptulajd cséplőgépkedel mazottra van s séggel közli.

A nyári jár
taság. Minde fordul, tart A tisztaság

Halálozások. *Komanicsky* Sándor rózsadombi g. kath. el. isk. tanító, életének 29-ik és sikeres tanítói működésének 9-ik évében, július 14-ikén a menekülés közben szerzett hastífuszban elhunyt Rózsadombon. A megboldogult koporsójára Polivka János felsővízközi vezető-tanító, mint az ottani tanítóegyleti körzet elnöke, a kartársi szeretet gyűjtéséből szép koszorúról gondoskodott.

Július 18-ikán halt meg *Stern* Mór Bártfán, életének 58. évében.

Orosz fogságban. *Bohus* Emil tapolyhermányi ág. h. ev. isk. tanító, egyéves önkéntes, a 9-ik honvédelmi pót századának hadapródja, a küldött értesítés szerint, a gorliczei áttörést követő üldözési harcok közben, május 28-ika körül orosz fogságba esett.

Használjunk posta hadisegély-bélyeget!

A Katonai Otthont most is nagy számmal látogatják a katonák. Mostan is él, mostan is tevékenységet fejt ki. Mivel azonban az újabb magyar könyvekben, magyar hetilapokban, sőt, hogy a liszta teljes legyen, magyar «cigarettekben» kisebb-nagyobb hiány észlelhető, nem akarunk elzárkózni ebben a tekintetben a Katonai Otthon működését mindig *szimpatikus figyelemben* részeseítő közönség pártfogásától sem. A kedves adományokat kitől-kitől a Kollégium «Katonai Otthonában» vesszük át.

Nyilvános nyugtázás. Az orosz betörés sújtotta sárosvármegyei lakosok javára adományoztak: Gálffy Ignácné koszorúmegváltás címén 45 kor.-t.; Kurimszky János lelkész gyűjtése Szinye és Lászka község részéről 203 kor. 60 fill.; Téglási József alsósebesi lelkész gyűjtése Sebesváralja község részéről 35 korona.

A nyári hőség veszedelmei kétségkívül a csecsemőre nézve a legnagyobbak, mert a legtöbb esetben egy megfelelő, megbízható táplálék hiányzik. Adjon azonban kedvencének Nestlé-féle gyermeklisztet, mely készítmény már nemzedékről-nemzedékre számtalan esetben oly fényesen bevált, s azáltal nemcsak sok bánattól óvja meg magát, hanem kis gyermeke szép fejlődésében is gyönyörködhetik. Próbadozozokat kívánatra azonnal teljesen díjtalanul küld a Henri Nestlé cég, Wien, I., Biberstrasse 3/U.

Olvasóink figyelmét felhívjuk a lapunk utolsó oldalán levő hirdetésre.

A keresk. és iparkamara közleményei. A kassai kereskedelmi és iparkamara közli mindazokkal, akik nyers marha- és lóbornek termelésével vagy eladásával foglalkoznak, hogy a rekvi-rálásról szóló rendelet alapján mindannyian kötelesek készletüket kéthetenként a bőripari központ részvénytársaságnak felajánlani. Az ehhez szükséges nyomtatványok a kamarán kaphatók, mely levélbeli megkeresésre a nyomtatványokat kellő mennyiségben díjmentesen küldi meg az érdekelteknek. — A francia köztársaság hivatalos közlönye közölte azoknak a magyar, osztrák és német cégeknek jegyzékét, amelyek az 1914. évi szeptember 27-iki dekrétum értelmében zár alá helyeztek. Az ezen jegyzékben magyar vagy osztráknak jelzett cégek lajstroma illetékes helyen összeállítván, a kamarának folytatlag megküldetett. Erről a kassai kereskedelmi és iparkamara azzal értesíti az érdekelteket, hogy a névsor s a benne foglalt adatokra nézve felvilágosítást a kamara hivatala ad. — A kassai kereskedelmi és iparkamara közli, hogy olyan uradalmaknak vagy cséplőgéptulajdonosoknak, akiknek lokomobil- és cséplőgépkészítő vizsgát tett fiatal gépész-alkalmazottra van szükségük, ilyeneknek címét készséggel közli.

A nyári járványok ellen főerőnk a tisztaság. Minden hely, ahol a közönség megfordul, tartózkodik, takarított legyen. A tisztaság megöli a betegségek csíráit.

Nyugtázás. A Vöröskereszt-kórház részére a következő szives adományok érkeztek: Csegey Gusztávnétól egy üveg ugorka; Kun Sándortól 2 üveg ugorka, 1 üveg befőtt, 1 üveg cognac, 1 üveg «Erdőgyöngye»; Bányász Jánosnétól 20 kg. savanyított káposzta; Hamza Jánostól, Tapolybesztercze 15 kg. búzaliszt, 6 kg. bab; Herkely Istvánnétól 1/2 hordó káposzta; Mayer Endrénétől egy üveg ugorka; Bagyura Lajosnétól spenót, saláta, — mely adományokat hálás köszönettel nyugtáz az elnökség.

A mezőgazdasági gépészek és fűtők szabadságolása. A honvédelmi miniszter elrendelte, hogy a mezőgazdasági termelésnek, különösen az aratási munkálatoknak előmozdítása szempontjából katonai (népfelkelői) szolgálatot teljesítő hivatásos mezőgazdasági (cséplő, arató, kaszálógépek, gőz- és motoros szántógépek) gépészek és fűtők szabadságoltassanak, illetőleg községeknek, földbirtokosoknak és cséplőgéptulajdonosoknak rendelkezésére bocsátassanak. Ide tartoznak azok a mezőgazdasági gépészek és fűtők, akik póttesteknél, hatóságoknál, intézeteknél, vasútbiztosító és egyéb alakulatoknál az ország belsejében szolgálnak és elfogadhatóan beigazolják, hogy hivatásos gépészek vagy fűtők, amennyiben utójára foglalkozásukat üzték. Erre vonatkozó igazolásul szolgálnak bizonyítványok, munkakönyv, megbízható tanúk vallomása. Hasonlóképpen szabadságolandók azok a mezőgazdasági gépészek és fűtők is, akik a hadiszolgálatokról szóló törvény alapján, illetve mint népfelkelésre kötelezett munkások gyárakban és üzemekben, valamint egyéb hadicélú szolgálatra igénybe vétetnek és átmenetileg nélkülözhetőek. A szabadságidőtartam 1915. szeptember 15-ikéig szól. A szabadságot legénységnek a szabadság tartama alatt katonai illetményre nincs igénye.

Ne ijedjünk meg, de rejünk és óvatosak legyünk a járványokkal szemben!

A legszebb :: :: alkalmi

KÉPESLAPOK

4, 6, 8, 10, 12, 16, 18 és 20 filléres áron

KÓSCH ÁRPÁD

::: KÖNYVNYOMDÁJÁNAK :::
PAPIRÜZLETÉBEN KAPHATÓK!

«A Társaság.» Szébbnél szebb illusztrációk tarkítják A TÁRSASÁG e heti számát, melynek szövegrésze ezúttal is a gyorsan elterjedt, népszerű szépirodalmi lap kitűnő szerkesztéséről tanúskodik. Lázár István regénye, Bokor Malvin novellája, Endrődy Bélának gyönyörűen megírt, verses szin-padi képe és a «Miért?» rovat elmés aktualitásai az újszám legérdekesebb része. Ezenfelül háborús történetet írt Csató Károly és Szabó István, verset Farkas Andor és Pongrácz Laya grófnő. A TÁRSASÁG előfizetési ára egész évre 18 korona, félévre 10 korona, negyedévre 8 kor. Mutatványszámot ingyen küld a kiadóhivatal: Budapest, Ritz-szálló.

Katonalevelek gyűjteménye. Milliós számra jönnek a levelek a nagy háború fergetegéből. A magyar nép lelkének fenséges megnyilatkozásai e levelek, megannyi *dokumentumok* a magyar népek hazája és királya iránt való rendületlen hűségéről, az egész világot ámulatba ejtő vitézségéről, halálos nagy elszántságáról: végső leheletig védeni az édes anyaföldet. Nem rohamra kergetett lelketlen tömeg a mi seregünk: a legegyszerűbb lelkű ember előtt is világos a cél: országunk épségeért, a jövőndő nemzedék boldogításáért, békés előrehaladásáért ontja vérét. Inkább meghalni hős halállal, semhogy idegen népek bitorolják e szent földet, mely ezer éve miénk! „Ne csüggedjenek az otthonmaradtak, mert mi megvédjük a hazát, muszka lova nem tapos rá a délibábos szép nagy rónaságra!” — olvassuk egy magyar közvitéz levelében, s ez a biztató, bátorító hang végigcsendül sok ezer levélben. Egyszerű lelkeket költővé avatott, csodaszép gondolatokat, könnyfakasztó érzéseket fejtett ki lelkükből e rettentő nagy háború, „minőt nem ismer a világtörténelem” — írja szintén egy közvitéz, akit az ekeszarva mellől szólított hadba a király. A legkülönbözőbb foglalkozású és műveltségű emberek levelei egyek a legszebb szerzetnek, a hazaszeretnek ünnepes megvallásában. Lélekemelő, szívet indító vallomások ezek, valomások, amelyek nem készültek megrendelésre, de születtek a megtámadott haza védelmében, a csaták pusztító fergetegében: méltók arra, hogy olvassák, kegyelettel őrizzék a késő utódok s igen alkalmasak arra, hogy az egész világ előtt ragyogtassák a magyar nép lelkének legszebb virtusait. E megdönthetetlen dokumentumok válogatott gyűjteményének kiadására vállalkozott az Athenaeum Irodalmi és Nyomdai részvénytársaság (Budapest, VII., Rákóczi-út 54.), mely hazafias tisztelettel kéri a közönséget, s különösen a lelkész, tanító és jegyző urakat, hogy gazdagítsák a kiadó birtokában lévő értékes gyűjteményt a haza-érkezett s a fentjelzett értelemben *bizonyított* leveleknek akár eredetiben, akár másolatban való szives megküldésével. *Igen fontos, hogy a levél alatt ne csak írójának neve és születéshelye, hanem katonai minősége és polgári foglalkozása is meg legyen jelölve.* Minden tekintetben *hitelesnek* kell lennie e gyűjteménynek s képviselve benne a magyar társadalom minden osztályának: így lesz a harctéri levelek gyűjteménye elvitázhatatlan dokumentum minden időben, s mindazon ellenségeinkkel szemben, akik netán nem akarják meglátni s elismerni a magyarban azokat a tündöklő erényeket, amelyek előttünk eddig sem voltak ismeretlenek, de fájdalom, egy szörnyű háború viharának kellett ránk szakadnia, hogy ezek az erények az egész világ előtt nyilvánvalókká legyenek. Bizalommal várjuk a dokumentumokat: fiaink leveleit.

Használjunk posta hadisegély-bélyeget!

Az állami soffőriskola (Budapest, X. ker., Százados-utca 14. sz.) legközelebbi, augusztus hó 2-ikától 28-ikáig tartó tanfolyamára nagyobb számmal rendkívüli hallgatók is vétetnek fel, kik számára a tanfolyam rövidebb ideig tart és a kocsivezetéshez szükséges vizsgákat a rendes hallgatóknál rövidebb idő alatt lehetnek, a tanfolyam látogatásáról azonban csak látogatási bizonyítványt kapnak. A rendkívüli hallgatók beirattási díja 20 korona, tandíj 200 korona, mely alól nincs felmentés s amely előre fizetendő. Jelentkezni szabályszerűen felszerelt kérvénnyel a soffőriskola igazgatóságánál lehet.

A «Vasárnapi Ujság» július 18-iki száma ismét bő és gazdag tárháza az érdekes harctéri képeknek. Különösen az olasz harctérről és a Dnyesztermenti harcokból közölt képek vonják magukra a figyelmet, ezekről a harcterekről még eddig nem jelentek meg ilyen érdekes képek. — Érdekesek a franciáknak a fojtógáz gránátok

elleni védekezését bemutató képek. Szépirodalmi olvasmányok: Szemere György és Strug András regénye, Szabolcska Mihály verse, Szöllösi Zsigm. tárcája, cikk VIII. Károly francia király olaszországi hadjáratáról. Egyéb közlemények: az elszüllyesztett «Amalfi» olasz hajó képe s a rendes heti rovatok: Irodalom és művészet, Sakkjáték, Halálozás stb. — A VASÁRNAPI ÚJSÁG előfizetési ára negyedévre 5 korona, a VILÁGKRÓNIKÁVAL együtt 6 korona. Megrendelhető a VASÁRNAPI Újság kiadóhivatalában (Budapest, IV., Egyetem-utca 4.). Ugyanitt megrendelhető a KÉPES NÉPLAP, a legolcsóbb újság a magyar nép számára, fél-évre 2 korona 40 fillér.

Nyilvános nyugtázás. Az orosz betörés sújtotta sárosmegyei lakosok javára dr. Török Ferenc 50 kor.-t, Takács Menyhért (Kassa) 200 kor.-t, dr. Balpataky Imre 50 kor.-t. adományozott.

Aki mindennap következetesen használja az Odolt, az mai ismereteink szerint az elképzelhető legjobb száj- és fogápolást gyakorolja.

Ára: nagy üveg 2.— k, kis üveg 1.20 k.

A «Gyilkos nő». Nem kis riadalmat keltett Budapest színházbajáró közönségének körében az a hír, hogy a «Gyilkos nő» e hó elején, minden bejelentés nélkül eltűnt. Azóta az ország minden nagyobb városában töltött két-három napot, legutoljára Debreczenben aratott osztatlan tetszést, úgyannyira, hogy a «Gyilkos nő» előadásait prolongálták. Debreczenben vasárnap utoljára fog a közönség bámulattal adózni az első bűnügyi szkeccsnek, amelyben a «Gyilkos nő» főszerepét Ihász Lenke, a Vígszínház elsőrangú művésznője alakítja. Akik Budapesten vagy máshol látták a ritka tehetségű művésznőt, kivétel nélkül elragadtatással emlékeznek meg művészetéről; egy apacs-leány szerepében óriási tért nyit művészetének és olyannyira hűen adja vissza a szerepét, hogy a nézőközönség visszafojtott lélekzettel lesi minden szavát és mozdulatát. Igaz, hogy ezt elsősorban igen tehetséges partnerének, Liné Bélának köszönheti, aki kettős szerepet játszik, nevezetesen a darabban előforduló bankár szerepét, majd Nick Wintert megkapó hűséggel játssza. Szükségesnek tartjuk a közönség érdekében még megjegyezni, hogy a jelen szkeccs nem tévesztendő össze a kinemaszkeccsel, mert a «Gyilkos nő» egy teljes színdarab, a benne előforduló változások nem vetítívászonon, hanem magán a színpadon mennek végbe. Az előadás érdekességét okvetlenül emelni fogják Roland Róbert illusztris művész mutatóványai, amelyek magukban véve is biztosítani fogják az előadások sikerét. Minden előadáson fellép még Grumann Poldi is, a Fővárosi Orfeum szeriöz komikusa is. Kétségkívül az Urániának ismét alkalma nyílik elsőrangú művelőzetet nyújtani Eperjes közönségének. Itt jegyezzük meg, hogy az Uránia igazgatósága egy ötödik ventilátort is szereltetett fel, úgy hogy a nézőtér absolute hűvös.

Pályázat munkásjutalmakra. A kereskedelemügyi m. kir. miniszter az ipari munkások szorgalmának, valamint foglalkozásukban való állandóságának elismerésére rendszeresített ipari munkásjutalmak közül a kassai kereskedelmi és iparkamara kerülete részére ez évben is 6, egyenként 100-koronás ipari munkásjutalmat adományozott, amelyre a folyamodványok a pályázó munkások munkaadói útján szeptember 15-ikéig terjesztendők be a kamarához.

Ne várjuk be a hivatalos intézkedéseket, mindenki tegye meg a járványok ellen a kötelességét; saját magát, a családját védi vele!

TANÜGY.

Kecskeméti gazdasági tanítónőképző-intézetbe való felvétel. A vall.- és közokt.-ü. miniszter pályázatot hirdetett az oly okleveles tanítónők részére, kik a keceméti m. kir. gazdasági tanítónőképző-intézetbe való felvételüket óhajtják. A f. évi október 1-jén kezdődő és két évre terjedő tanfolyamra való és a vall.- és közokt.-ü. miniszterhez címzett kérvényeket folyó hó végéig azon tanítónőképző-intézetigazgatóságához kell benyújtani, mely intézetnél a folyamodó oklevelét kapta, míg a működésben levő tanítónőknek kérvényeiket a működésük helyére illetékes kir. tanfelügyelőséghez kell beadni. A kérvények 1-koronás bélyeggel látandók el és kellően felszerelendők. Pályázhatnak a 22-ik életévüket még be nem töltött, ép, erős és egészséges hajadon tanítónők, akiknek jeles el. isk. tanítónői oklevelük van és a gazdasági tanítónői pályára különös hajlammal bírnak.

Az eperjesi áll. tanítónőképző gyászja.

A f. év július hava gyászos eseményt hozott az eperjesi áll. tanítónőképző-intézetre. Igyanis az intézet egyik nevelőnője, özv. Lovrich Istvánné szül. Pogány Teréz július 16-ikán, nevelőnői működésének harmadik évében, hosszas és kínos szenvedés után Budapesten elhunyt. Jelentékeny veszteség ez az intézetre, mert a megboldogultnak a nevelői teendőiben gyengéd, szeretteljes lénye mindig megtalálta a helyes utat az intézet növendékeinek irányítására, s hí kötelességteljesítésével példaként állott a növendékek előtt s tanártársainak nagyrabecsülését is teljes mértékben kivívta. A december havi menekülést megelőző eperjesi izgalmas napok, a meneküléskor a nyitott vasúti teherkocsiban való háromnapos utazása télvíz idején, az amúgy is gyenge szervezetét annyira kimerítették, hogy már betegesen jött vissza az intézetbe. Erős akarattal és hivatás-szeretettel még heteken át dolgozott, míg végre február havában ágyba döntötte a súlyos kór, mely egészségét megtámadta. Hosszas sínylődés után váltotta meg őt szenvedéseitől a kéréletlen halál. Az áll. tanítónőképző-intézet tanári-kara igaz részvéte jelül a következő szövegű gyász-jelentést adta ki: „Az eperjesi m. kir. áll. elemi népiskolai tanítónőképző-intézet tanártestülete őszinte fájdalommal jelenti, hogy szeretett kár-társra, özv. Lovrich Istvánné Pogány Teréz úrnő, az intézet nevelőnője f. évi július 16-ikán, nevelőnői működésének harmadik évében, hosszas és kínos szenvedés után Budapesten elhunyt. Gyöngéd, szeretteljes lelkülete szeretettel ébresztett mindenki-ben. Eperjes, 1915. július 16-ikán. Kartársai és növendékei kegyelettel őrzik kedves emlékét!”

Előleges segély. Vármegyénk főispánja az orosz betörés folytán szenvedett nagy károsodások miatt Karaffa Tivadar sáponyi és Midlik János felsőfenyvesi gör. kath. elemi iskolai tanítóknak, elszámlolandó segély címén, egyenként 200—200 koronát nyújtott.

Felelős szerkesztő:
Dvortsák Győző.

Kiadótulajdonosok:
Koós Ernő és Frigyes.

Vasúti menetrend.

Érvényes 1915. évi július hó 1-jétől.

Kassa—Eperjes—Orló.

Kassa	ind.	r.	4 03	d.12 26	e.	6 26
Hernádtihany	"	"	"	"	"	"
Hernádszentiván	"	"	4 16	"	"	6 35
Terebő	"	"	"	"	"	"
Abos	érk.	"	4 25	" 12 44	"	7 15
Abos	ind.	"	4 59	" 12 55	"	7 35
Eperjes	érk.	"	5 24	" 1 29	"	8 31
Eperjes	ind.	"	6 15	"	"	10 01
Nagysáros	"	"	6 36	"	"	10 34
Kisszeben	"	"	7 25	"	"	11 25
Héthárs	érk.	"	7 55	"	"	11 58
Héthárs	ind.	"	8 17	"	"	12 17
Pusztamező	"	"	8 55	"	"	1 15
Orló	érk.	"	9 15	"	"	1 35

Orló—Eperjes—Kassa.

Orló	ind.	r.	—	e.	3 56	du.	1 10
Pusztamező	"	"	—	"	4 28	"	1 30
Héthárs	érk.	"	—	"	5 04	"	1 55
Héthárs	ind.	"	—	"	5 20	"	2 15
Kisszeben	"	"	—	r.	6 03	"	2 50
Nagysáros	"	"	—	"	6 43	"	3 15
Eperjes	érk.	"	—	"	7 04	"	3 30
Eperjes	ind.	"	6 20	"	8 34	"	3 55
Abos	érk.	"	6 46	"	9 30	"	4 22
Abos	ind.	"	7 18	"	9 42	"	4 25
Terebő	"	"	7 22	"	—	"	11 21
H.-Szentistv.	"	"	7 30	de.	10 05	"	11 28
Hernádtih.	"	"	7 36	"	—	"	11 35
Kassa	érk.	"	7 41	"	10 25	"	4 47

A Kassáról este 6 ó. 26 p.-kor induló és az Orlóról éjjel 3 ó. 56 p.-kor induló postavonatok csak igazolvány előmutatása ellenében használhatók.

Eperjes—Bártfa.

Eperjes	ind.	r.	5 40	d. u.	1 34	e.	9 05
Sebeskellemes	"	"	5 50	"	1 44	"	9 15
Alsósebes	"	"	5 57	"	2 51	"	9 21
Kapi	"	"	6 08	"	2 02	"	9 33
Fulyán	"	"	6 12	"	2 07	"	9 37
Töltszék	"	"	6 20	"	2 15	"	9 45
Deméte	"	"	6 24	"	2 19	"	9 49
Magyarraszlavicza	"	"	6 47	"	2 41	"	10 07
Oszikó	"	"	6 57	"	2 49	"	10 14
Hertnek	"	"	7 20	"	3 02	"	10 38
Kolossó	"	"	7 39	"	3 19	"	10 44
Bártfa	érk.	"	7 50	"	3 30	"	10 55

Bártfa—Eperjes.

Bártfa	ind.	r.	5 45	d. u.	1 50	e.	8 00
Kolossó	"	"	5 57	"	2 02	"	8 12
Hertnek	"	"	6 15	"	2 19	"	8 34
Oszikó	"	"	6 29	"	2 33	"	8 49
Magyarraszlavicza	"	"	6 38	"	2 44	"	9 02
Deméte	"	"	6 52	"	2 58	"	9 16
Töltszék	"	"	6 56	"	3 02	"	9 20
Fulyán	"	"	7 03	"	3 08	"	9 26
Kapi	"	"	7 08	"	3 14	"	9 32
Alsósebes	"	"	7 18	"	3 24	"	9 42
Sebeskellemes	"	"	7 25	"	3 31	"	9 49
Eperjes	érk.	"	7 34	"	3 40	"	9 58

Legjobb eredményt

□□□ érünk el, ha □□□
az EPERJESI LAPOKban
□□□□ hirdetünk! □□□□

Nagyszerűen bevált a harcra küzdőknél és általában mindenkinél mint legjobb
fájdalomcsillapító bedörzsölés
meghűlés, rheuma, köszvény, influenza, torok-, mell- és hátfájás stb. esetében
Dr. Richter-féle
Horgony-Liniment. capsici compos.
Horgony-Pain-Expeller pótleka.
Üvege K —80, 1-40, 2.—
Kapható gyógyszerárakban vagy közvetlenül az „Arany oroszlánhoz” címzett Dr. Richter-féle gyógyszerárakban, Prága 1, Elisabethstr. 5.
Naponkénti szétküldés.

Cse
gazdasá
elvállal s gy
Jures
gőzcséplőgéptu
Eper

Az Eperje
pánc
SAFE
bér

Elekt
sz
labora
műhel

Műszaki
elektrotech
részére mindaz
technikusoknál
letileg és gyak
kiké
Felvételi él
Előképzettség:
iskola, kere
Az igazgatóság
utca kívánatra
küld és felvilá

Árjegyzé
kok, érte
könyvek,
papirook,
pénzeslev
utalványo

KÓ

Díszműve
sorok, tá
és eskete
hivatalok,
nyomtatva

Cséplést

és mindennemű
gazdasági gépjavitást

elvégeztetve gyorsan és pontosan elkészít

Juresik József

gőzcséplőgéptulajdonos :::: gépjavitóműhely
Eperjes, Csatorna-utca.

Az Eperjesi Takarékpénztár

pánceszobájában

SAFE-REKESZEK

bérelhetők.

Elektrotechnikai

szakiskola

laboratoriummal és tan-
műhellyel összekötve.

Műszaki tanintézet az összes
elektrotechnika és gépépítészeti

részére mindazoknak, kik magukat elektro-
technikusoknak (gyári hivatalnok stb.) elmé-
letileg és gyakorlatilag (2 évfolyam alatt)

kiképeztetni akarják.

Felvételi életkor: 14. évtől 20. évig.

Előképzettség: 4 középiskola, vagy polgári-
iskola, kereskedelmi vagy ipariskola.

Az igazgatóság: **Pozsony, Széchenyi-
utca** kívánatra prospektust, sorrendet stb.
küld és felvilágosítással szívesen szolgál.

Hiába keres,

sehol sem talál jobb
s olcsóbb, a táborba
küldendő csomagokra
egyedül alkalmas

vízmentes
csomagolópapírost,

mint

Kösch Árpád

könyvnyomdai műintézet ::
papír- és írószerraktárának
üzletében :: Eperjesen.

Bútorszállításokat :: szabad.
zárt és
nyitott
kocsikban

valamint mindennemű árúk szállítását
helyben és vidéken jutányos árak mellett vállal

BIRKENBAUM ADOLF

katonai kincstári szállító, Eperjes. Telefon 34.

Értesítés.

Van szerencsénk a t. Gazdaközön-
ség becses tudomására hozni, hogy
Fejér József úr hadbavonulása folytán,
kerületi képviselőtünket **FODOR
IGNÁC** kassai terménykereske-
dőre, a Strasser és König-cég kép-
viselőjére ruháztuk át.

Magyar királyi Államvasutak
Gépgyára Vezérügynöksége.

PASZTERNÁK MANÓ

bútorszállítási vállalat :: Eperjes

Iroda Fő-u. 144. Lakás Kovács-u. 14. Telefon 105.

Költözködések

szakszerű, pontos lebonyolítása hely-
ben és vidéken. ::::

Kiadó lakás.

4-szobás utcai lakás szép
verandával, kerttel, Szél-
utca 10. szám alatt ..

augusztus 1-jére kiadó.

Ugyanott kiadó 2-szobás
lakás is.

Közelebbi megtudható Atlasz Samu úr
üzletében.

Árjegyzékek, üzleti számlák, levélpapírok, boríté-
kok, értesítő- s intőlevelek, címkek, bárczák, üzleti
könyvek, cégkártyák, levelezőlapok, csomagoló-
papírok, reklámczédulák, falragaszok, árúkönyvek,
pénzeslevélborítékok, váltóürlapok, zárszámadások,
utalványok stb., cégnyomással, több színben is.

Alapszabályok, értékpapírok, mérlegszámlák, rova-
tos üzleti könyvek - Ugyvédek részére mindennemű
kérvények és keresetek, meghatalmazások, kötvé-
nyek és szerződések, óvások, ügyvédi könyvek stb.
Ezek előállításához legújabb betűanyag. Nagy klisé-
készlet. Villamos- és benzinmótorerő-berendezés.

KÖNYVNYOMTATÓ-MŰINTÉZET

KÖSCH ÁRPÁD :: EPERJES

PAPIR- ÉS ÍRÓSZER-RAKTÁR

Díszművek, hetilapok, folyóiratok, meghívók, mű-
sorok, tánczrendek, étlapok, szinlapok, eljegyzési
és esketési kártyák, névjegyek, köz- és magán-
hivatalok, takarékpénztárak részére szükséges
nyomtatványok izléses és pontos előállítása több-
színű, valamint másolónyomással is. ::::

Egyházi, tanügyi, közigazgatási s más hivatalos
nyomtatványok raktára. Bevásárlási árúkönyvek
rovatolva. Háztartási könyvek. Költségvetések -
készítendő nyomtatványokról - postafordultával.
Vidéki megrendeléseket gyorsan és pontosan tel-
jesítünk. - Előfizetések felvétele bármely hírlapra.

URÁNIA Városi Mozgóképszínház

....

1915. július 27-én: kedden, 28-án: szerdán és 29-én: csütörtökön
naponta 5, 7 és 9 órakor (mérsékeltlen felemelt helyárrakkal: páholy 4 személyre 5 kor.;
páholyülés 1 kor. 20 fill.; zártzék 1 kor. 10 fill.; I. hely 90 fill.; II. hely 70 fill.; III. hely 40 fill.)

IHÁSZ LENKE

a Vígszínház tagjának — és

LINÉ BÉLA

felléptével bemutatásra kerül az első **bűnügyi sikeccs:**

A GYILKOS NŐ

2 felvonásban. Irtta Szomaházy István. I. felv.: Nick Winternél. II. felv.: A gyilkos nő lakásán.

Továbbá:

A legsikerültebb humoros
vígjátékok a harctérről:

Tábori posta

I. (kedden), II. (szerdán), III. (csütörtökön).

.. Minden előadáson fellép ..

ROLAND RÓBERT

zene-excentrikus, a magyar artista-világ büszkesége,
a Fővárosi Orfeum és a Royal-orfeum állandó szerződött tagja
.... (II. Vilmos württembergi király által kitüntetve).

A fenti előadásokra jegyek már válthatók az URÁNIA pénztáránál.

E

Előfizetési
Egész évre . . .
Félévre
Negyedévre . . .
Hirdetési díj: Egy
pétisors egyszeri b
15 f. Közlemények

Ko

Valami éd
susog most
valami szokot
gatósó, mely
ember lelkébe
vérbe, az eg
a hétköznapi
és feszültsége
mában: «Kov
nyugalmazott
oroszdúlta kö
jaira egész va
koronát kitevő

Egy sokat
bele a felvidéki
üszkők és szert
zizegő hangon
eme itt maradt
ról, a hajnalha
ősi erények k
kik előre nem
meg a részvé
megértéssel tar
háború borzalm
kezdőknek.

Egy életet
szólal meg m

Ha én

Hogy: mit műve

Az Úr kezembe
Mi szépet és mi
Nos, letépném
A legérdemtele
A Földet, ezt
Régen megéret
— Nem, nem!

Hiszen rajta az a
És rajta — ó, édes

Tel

A Parnassz-hegy
Gondolatok szikl
A kicsinyes Élet
És a Végtelenre

Tudom, veszedelm
Vonz a mély... M
De, tehetek arról
Vidám pacstírtán